

SKJØNNHETSKAOS: Tidlig morgen bryllupsdagen. Det er kaos og hårspray-storm i skjønnhetssalongen i Kampala. Brud Unni fra Bergen får endelig slippe til etter lang ventetid på gangen. Red bull og ny norsk rekord i tålmodighet hjelper på.

BUKETTEN SKAL FREM: Agnes Nabwato sørger for at brudebuketten når vielsen i katedralen i tide. Boda-boda (moped) er det mest effektive i Kampalas anarkistiske trafikksystem.

KARDINALEN: Kardinal Emmanuel Wamala, som bare vier kongelige og høyt respekterte personer i Uganda, vier Unni Espenes og Richard Kiwanuka. Forloverne, Kathrine Lien Mjell og Peter Ssebtunza, holder beviset på ekteskapspakten.

– Jeg har fått så mye hårspray at frisyren vil holde en uke.

dagen skal han hylles av venner og familie. Kall det gjerne et slags utdrikkingslag. Unni og familien klappes og danses ut.

NABOLAGET GYNGER: Stig Heitmann tar ordet. Richard Kiwanuka hadde familien Heitmann på Kokstad som kontaktfamilie de tre første årene etter at han kom som flyktning til Norge i 1995.

– Richard er en mann med fantastisk karakter, dere skulle sett hvordan han hjalp Dennis fra Sudan, som også bodde hos oss. Richard fulgte ham på sykehuset, passet på ham. Dere vet også hvor mye Richard har bak seg, og hvor mye han hjelper andre som ikke har så mye. Han begynte på boksing da han kom til Norge. Etter et halvt år vant han den første kampen. Han var annerledes enn de andre bokserne. Har dere sett nordmenn danse? Richard ble norsk mester, forteller Heitmann.

250 mennesker jubler.
– En dag kom han hjem med ring på fingeren. Dere har sett Unni i dag, er hun ikke søt?

DEN STORE FAMILIEFESTEN: To dager senere. Fredag 4. november. Dagen før den store bryllupsdagen. Fest nummer to. Denne kvelden hjemme ved huset som Richard har reist til sin gjenlevende familie i Uganda, huset han kjøpte for studielån og sparepenger til tante Tedde og hennes barn og barnebarn.

En diger teltduk er satt opp over hele hagen. Det er pyntet med ballonger. Hundrevis av stoler er plassert ut. Et langbord er dekket midt i hagen, men bare en tyvendedel av festdeltakerne vil få plass rundt bordet. Et digert musikkanlegg er leid inn.

250 mennesker, venner fra hele nabolaget, venners venner, de fyller hele festområdet. Alle som kan kripe og gå. Begrepene fullt hus og gjestfrihet får en helt ny dimensjon. Ingen skriftlig innbydelse gjelder, det er takhøyde hele veien til himmelen og perleport på vidt gap.

Bruden Unni og hennes familie blir tatt imot som popstjerner og hyllet med jubel og applaus. Unni og mor Sissel får plass fremme på balkongen. Hedersplass. Brudens søster Kjersti blir bedt om å komme frem for å si noen ord.

– Jeg visste ikke at det skulle være så mange folk her, innleder Kjersti.

– Vi trodde vi skulle ha en stille middag med familien til Richard, vi trodde ikke familien var så stor, 250 mennesker, sier Kjersti med et stort smil.

Latterbølgen ruller fra stolsete til stolsete.
– Men vi er så takknemlige for å være her, det er fantastisk, vi har fått en så varmt velkomst, og vi er stolte av Richard og Unni. Vi er så glad i deg, Richard, sier Kjersti.

Ti damer serverer mat i enden av hagen. Nabodamer har overnattet hos Richards familie for å få maten ferdig til festen. De har jobbet dag og natt. Dugnadsånden går, hvem sa at den var norsk?

Klokken åtte er middagen over. Brudens familie må forlate festen. Etter ugandisk skikk skal denne festen egentlig være brudgommen Richards. Dagen før

250 mennesker jubler enda mer.

– Vi er så stolte over Richard, og til dere: han elsker sitt land Uganda.

250 mennesker, eller var det 300, tar av. Matkøen vil aldri ta slutt. Folk koser seg med en Nile Special (øl) eller brus. Richard er først ute på dansegulvet, rettere sagt jorden. Richard og tante Tedde (66).

– Jeg har drukket to Coca-Cola og er helt vill nå, spøker Richard, avholdsmann.

Han kan ikke har vært så svett siden han gikk i bokseringen på 90-tallet.

Små, mellomstore, voksne, gamle. Alle danser til ugandisk pop. Hele nabolaget gynger. Flere kommer til fra gaten. Ungene drar oss med ut på gulvet. Norwegian stiffness ruler plutselig. Richards kompis fra bokseklubben i Bergen, Gisle Hesjedal, danser i ugandisk kjortel, kjøpt for anledningen og til ære for vertene. Han må ta telling etter noen runder i ugandisk dansetempo.

De afrikanske rytmene vil aldri ta slutt. Men brudgommen tar kvelden, det er ikke mange timene til han skal til alters i Kampalas store katedral. Bli viet av kardinalen i Uganda, Emmanuel Wamala.

– Tenk jeg, lille meg, viet av kardinalen, han som bare vier kongelige og store personer her i Uganda, sier Richard.

Han kan ikke la være å smile.
Snart er han gift.

BRYLLUPSDAGEN, FRISØREN: Lørdag 5. november. Klokken er 06.00. Fem timer til vielsen i Rubaga Katedral. Duskregn og morgengry i Kampala. Det er stille før hårspray-stormen på Modelle Mama Hair Salon på Hotel Equatorial, midt i Kampala by.

Brud Unni, søsteren Kjersti og forlover Kathrine Lien Mjell har fylt veskene med red bull, ladet batteriene med tålmodighet og er klare for et maratonløp i skjønnhetssalongen. Køen er lang og tempoet afrobedagelig. Ute på gangen venter Unni-brud på tur. Klokken nærmer seg halv åtte.

– Vi er veldig forsinket. Nå begynner jeg å bli alvorlig nervøs for håret ditt, melder storesøster Kjersti.

Hårsprayen blander seg med parfymeduft og neglelakk. Blandingsduften siver ut fra frisøravdelingen, en tarm av et rom på knappe 15 kvadratmeter. 23 mennesker har skvist seg inn. Endelig er det Unnis tur. En mann setter opp håret hennes, en annen sørger for manikyr. Utenfor er Maria Valentine (3), kommet. Hun skal være brudepike, sammen med Ritah (14) fra barnehjemmet og Teddy (9), en av Richards nieser. Lille Marvin (5) er brudesvenn. Marvin er spesiell for Richard. Marvin ble dumpet på barnehjemmet Nsumba da han var ett og et halvt år. Moren var hiv-syk, klarte ikke ta vare på ham. Faren døde. Marvin var for liten til å være på barnehjemmet, så Richards tante og familie tok han til seg.

Marvin er en skjønn liten prins.

– Oh, my God, jeg får ståpels, sier Kjersti, idet Unni kommer ut med brudefrisuren på plass.

– Jeg har fått så mye hårspray at frisyren vil holde en uke, sier hun.

FORLOVEISEN: Unni var bare 14 år da hun traff Richard. Det var på Bergen Internasjonale Kultursenter en lørdagskveld sen vinteren 1996. Richard var der sammen med kompisen Dennis fra Sudan.

– Det var han som sjekket meg opp, sier Unni, med et smil.

Unni hadde en venn som gikk i samme klasse som Richard på Nygård skole. Kontakt ble formidlet.